

UCHWAŁA Nr X / 82 /03
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU

z dnia 29 września 2003 r.

w sprawie zarzutu i protestu wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działalności rzemieślniczo – usługowej we wsi Krasiejów.

Na podstawie art. 24 ust. 3. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, Nr 41 poz. 412, Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz.136, Nr 109 poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5 poz. 42, Nr 14 poz. 124, Nr 100 poz.1085, Nr 115 poz. 1229, Nr 154 poz. 1804, z 2002 r. Nr 25 poz. 253, Nr 113 poz. 984 oraz Nr 130 poz. 1112) w związku z art. 85 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717) - Rada Miejska w Ozimku po rozpatrzeniu zarzutu i protestu, wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działalności rzemieślniczo – usługowej we wsi Krasiejów w okresie jego wyłożenia do publicznego wglądu, Rada Miejska w Ozimku u c h w a ł a c o następuje:

§ 1

1. Zarzut wniesiony przez p. Małgorzatę Krawczyk zam. w Krasiejowie ul. Szkolna 24 właścicielkę działki nr 220/2 z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, sąsiadującą z obszarem planu, w części zakwalifikowany został jako zarzut, w części jako protest.
2. Jako zarzut zakwalifikowano wymienione w piśmie p. Krawczyk domniemania o szkodach, jakie poniesie ona w wyniku przezuaczenia sąsiednich terenów pod rzemieślniczą wytwórną wędlin:
 - 1) pogorszenie stanu zdrowia p. Krawczyk i zamieszkującej z nią osoby niepełnosprawnej,
 - 2) ograniczenie możliwości korzystania z własnej działki,
 - 3) znaczne obniżenie wartości nieruchomości,Mają to być - zdaniem p. Krawczyk - skutki nieprecyzyjnych ustaleń projektu planu na temat rodzaju działalności rzemieślniczo - usługowej i dopuszczalnej wielkości produkcji oraz przewidywanych przez nią, licznych uciążliwości planowanej masarni, które przedstawiono i omówiono na posiedzeniach poszczególnych komisji Rady.
Wnosząca zarzut powołuje się na art. 144 Kodeksu cywilnego, stanowiący że *„właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłóciły korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych”*.
3. Jako protest - nie odnoszący się bezpośrednio do naruszenia interesu prawnego p. Małgorzaty Krawczyk przez ustalenia projektu planu - kwalifikuje się kwestionowanie przez nią uprawnień jednego z inwestorów - jako obcokrajowca - do prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

§ 2

1. Uwzględnia się zarzut, o którym mowa w § 1 ust. 2 w części dotyczącej braku określenia w planie wielkości dopuszczalnej produkcji wytwórni wędlin. W projekcie planu dopisana zostanie w § 7 ust. 1 wielkość produkcji masarni na terenie UR (działalności rzemieślniczo - usługowej) - „nie większa niż 7,5 tony wyrobów gotowych tygodniowo”. Wielkość ta odpowiada maksymalnej produkcji określonej dla małych zakładów przetwórstwa mięsa w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy przetwórstwie mięsa zwierząt rzeźnych oraz przy transporcie i składowaniu przetworów z tego mięsa.

2. Odrzuca się pozostałą część zarzutu, o którym mowa w § 1 ust. 2 jako bezzasadną na obecnym etapie procesu inwestycyjnego w świetle uzyskanych i rozpatrzonych przez Radę informacji i wyjaśnień. Wprawdzie w obowiązujących przepisach wszystkie zakłady przetwórstwa produktów pochodzenia zwierzęcego wymieniono wśród przedsięwzięć mogących wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, jednak o ostatecznej kwalifikacji inwestycji zadecyduje dopiero starosta przy rozpatrywaniu wniosku o pozwolenie na budowę, kierując się szczegółowymi, określonymi w przepisach kryteriami. Wstępna kwalifikacja prawna nie przesądza jeszcze o faktycznej uciążliwości planowanej wytwórni wędlin, tym bardziej że będzie to mała masarnia o charakterze rzemieślniczym a nie przemysłowym, spełniająca ostre wymagania sanitarne i weterynaryjne, obowiązujące w Unii Europejskiej, a w Polsce od początku 2003 r. W projekcie planu umieszczono szereg warunków zmierzających do wyeliminowania potencjalnych oddziaływań masarni na powietrze, wody i krajobraz. Działka nr 219/2, znajdująca się pomiędzy planowaną masarnią (teren UR) a posesją p. Krawczyk, przeznaczona jest zgodnie z istniejącym stanem pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (teren MN). W granicach zabudowy jednorodzinnej na działce nr 219/2 plan dopuszcza wyłącznie działalność usługową nieuciążliwą w lokalu użytkowym o powierzchni nie większej niż 30% powierzchni budynku mieszkalnego. W słowniczku planu zapisano definicję działalności nieuciążliwej, którą jest działalność gospodarcza wymagająca lub mogąca wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko albo powodującą emisję zanieczyszczeń i hałasu ponad normy obowiązujące na terenach mieszkaniowych. W prognozowanym i opisanym wyżej stanie rzeczy nie ma podstaw do twierdzenia, że skorygowane ustalenia planu wpłyną niekorzystnie i „ponad przeciętną miarę” na warunki zamieszkiwania, na zdrowie mieszkańców oraz na obniżenie wartości nieruchomości nr 220/2. Tym samym ustalenia planu nie naruszają słusznego interesu prawnego p. Małgorzaty Krawczyk. Samorząd gminy jest statutowo zobowiązany do wspierania wszelkich form przedsiębiorczości i nie może odstąpić od tej powinności bez istotnych powodów. Takie powody w rozstrzyganej sprawie nie występują, zwłaszcza po częściowym uwzględnieniu zarzutu, o którym mowa w ust. 1.

§ 3

Odrzuca się protest o którym mowa w § 1 ust. 3. Józef Jokiel, wymieniony w piśmie p. Krawczyk jako obywatel Niemiec, wnioskował sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z obowiązującym w Polsce prawem. Ponadto Rada stwierdza że, obywatelstwo żadnej ze stron w rozstrzyganej sprawie nie ma znaczenia pozaprawnego.

§ 4

Niniejszą uchwałę o odrzuceniu części wniesionego zarzutu - zainteresowana może zaskarżyć do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi .

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Czesław KACZMAREK